

Kurunthogai as a Didactic Treatise

R. Vignesh, Assistant Professor, Department of Tamil, Madurai College, Madurai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0003-4881-445X>

DOI: 10.5281/zenodo.21791699

Abstract

Among the Sangam corpus, Kuruntokai occupies a distinguished position as one of the finest anthologies portraying the subtleties of akam (interior or love) life. As one of the Eight Anthologies (Ettuthokai), it vividly records the emotional experiences, social relationships, cultural values, and ethical principles of the Sangam people in close harmony with the natural environment. Through the voices of the hero, heroine, friend, nurse, and other characters, the poems reveal the psychological depth of human emotions alongside the responsibilities associated with family and society. This study emphasizes that Kuruntokai is not merely a historical or literary document depicting the lifestyle of the Sangam age, but also an ethical text that conveys timeless principles of life relevant to every generation. Values such as love, trust, patience, honesty, unity, sacrifice, and mutual respect are presented as the foundations of harmonious social living. Furthermore, by illustrating the inseparable relationship between humans and nature, Kuruntokai reflects the ecological wisdom and cultural philosophy of the ancient Tamils. The study concludes that the ethical ideals embodied in Kuruntokai continue to serve as enduring guidelines for nurturing human relationships, strengthening moral character, and fostering a just and value-based society..

Keywords: Sangam Literature, Kurunthokai, Aram, Marital Ethics.

References

1. Ilampuranar. *Tolkappiyam Porulathikaram*. Mullai Nilaiyam, Chennai.
2. Gna. Manikkavasagan. *Pattuppattu (Moolamum Uraiyum)*. Uma Pathippagam, Chennai.
3. Balasubramaniyam. *Natrinal (Moolamum Uraiyum)*. New Century Book House, Chennai.
4. U. Ve. Saminathaiyar. *Kurunthogai (Moolamum Uraiyum)*. Kabir Achchukoodam, Chennai.
5. Gna. Manikkavasagan. *Purananuru (Moolamum Uraiyum)*. Uma Pathippagam, Chennai.
6. Dakshanamoorthy. *Ainkurunuru (Thoguppu 1)*. New Century Book House, Chennai.
7. Ira. Jeyapal. *Agananuru (Moolamum Uraiyum)*. New Century Book House, Chennai.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: Nil

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

குறுந்தொகை ஓர் அற நூல்

இரா. விக்னேஷ், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, மதுரைக்கல்லூரி, மதுரை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0003-4881-445X>

DOI: 10.5281/zenodo.21791699

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்க இலக்கியங்களில் அகவாழ்வை நுட்பமாகப் பதிவு செய்துள்ள நூல்களுள் குறுந்தொகை சிறப்புமிக்க இடத்தைப் பெறுகிறது. எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றான இந்நூல், சங்ககால மக்களின் காதல் வாழ்க்கை, சமூக உறவுகள், பண்பாட்டு விழுமியங்கள் மற்றும் ஒழுக்கநெறிகளை இயற்கைச் சூழலோடு இயைந்த நிலையில் வெளிப்படுத்துகிறது. தலைவன், தலைவி, தோழி, செவிலி போன்ற மாந்தர்களின் கூற்றுகள் வழியாக மனித உணர்வுகளின் உளவியல் நுட்பங்களும், குடும்ப மற்றும் சமூகப் பொறுப்புணர்வும் தெளிவாகப் பதிவாகியுள்ளன. இவ்வாய்வு, குறுந்தொகை வரலாற்று அல்லது இலக்கியச் சான்றாக மட்டுமல்லாமல், காலம் கடந்தும் பொருந்தக்கூடிய வாழ்வியல் அறங்களை எடுத்துரைக்கும் சிறந்த அற இலக்கியமாகவும் விளங்குகிறது என்பதை வலியுறுத்துகிறது. அன்பு, நம்பிக்கை, பொறுமை, நேர்மை, ஒற்றுமை, விட்டுக்கொடுத்தல் போன்ற மனிதநேயப் பண்புகள் சமூக வாழ்வை நெறிப்படுத்தும் அடிப்படை விழுமியங்களாக இந்நூலில் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. மேலும், மனிதனுக்கும் இயற்கைக்கும் இடையிலான இயைபை எடுத்துரைப்பதன் மூலம் தமிழரின் வாழ்வியல் சிந்தனையும் பண்பாட்டு மரபும் வெளிப்படுகின்றன. இதன் அடிப்படையில், மனித உறவுகளைப் பேணுவதற்கும் ஒழுக்கமிக்க சமூகத்தை உருவாக்குவதற்கும் குறுந்தொகை வழங்கும் வாழ்வியல் அறங்கள் இன்றைய சமூகத்திற்கும் நிலையான வழிகாட்டுதலாக அமைகின்றன என்பதே இவ்வாய்வின் முக்கியக் கருத்தாகும்.

குறிப்புச்சொற்கள்: சங்க இலக்கியம், குறுந்தொகை, அறம், காதலறம்.

நோக்கவுரை

சங்க இலக்கியங்கள் என்று போற்றப்படுவன எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும் ஆகும். இவ்விலக்கிய நூல்கள் பழந்தமிழரின் நற்பண்புகளையும் சமூக வாழ்வியலையும் எடுத்தியம்புகின்றன. மொழிக்கு இலக்கணம் வகுத்த நம் முன்னோர்கள் வாழ்வியல் நெறியை வகுத்தும் பகுத்தும் செம்மையாக வாழ்ந்துள்ளதைச் சங்கத் தமிழ் நூல்கள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. எட்டுத்தொகை நூல்களில் முதன் முதலில் தொகுக்கப்பட்ட தொகை நூலாகவும் நல்ல எனும் அடைமொழி பெற்றுச் சிறந்து விளங்கும் நூலாகவும் உள்ளது குறுந்தொகை. இந்நூல் தமிழர்களின் வாழ்வியலை உவமையழகுடன் சேர்த்து இன்பம் பயக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளது. பூரிக்கோ தொகுத்த குறுந்தொகை வழியே சங்ககால தமிழர்களின் வாழ்வியல் அறங்களைக் காண்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகின்றது.

குறுந்தொகையில் வாழ்வியல் அறங்கள்

குறுந்தொகை எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றாகும். இதில் பெரும்பாலும் அகவியல் பாடல்கள் இடம்பெற்று இருப்பினும் மனிதனின் காதல் உணர்வுகள், நெஞ்சின் நிலைப்பாடுகள், வாழ்க்கைச் சூழல் போன்றவற்றை இயற்கையுடன் இணைத்து அழகாகப் பாடியிருக்கின்றார்கள். உரையாசிரியர்களால் அதிகம் கையாளப்பட்டுள்ள நூல் குறுந்தொகை. இந்நூல் பெயரளவில் குறுந்தொகையாக இருந்தாலும் வாழ்வியல் அறங்களை எடுத்துக் கூறுவதில் பெருந்தொகையாக உள்ளது எனலாம். அவ்வகையில், காதலறம், இல்லறம் எனும் அறங்களை இந்நூலில் விளக்கமாக அறிய முடிகிறது.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்த்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஒ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

குறுந்தொகையில் காதலறம்

‘களவு’ என்ற சொல்லால் நம் முன்னோர் காதல் ஒழுக்கத்தைச் சுட்டியிருப்பது ஆழ்ந்து சிந்திக்கத்தக்கது. உலகியலில் ‘களவு’ என்றால் திருட்டு; ஐம்பெருங்குற்றங்களில் ஒன்று. ஆயின், களவு என்ற சொல்லால் காதல் ஒழுக்கத்தை நம் முன்னோர் குறித்ததிலே ஒரு நுட்பம் உள்ளது.

ஓத்தார்க்கும் மிக்காருக்கும் பொதுவாகிய கன்னியரைத் தமர் கொடுப்பக் கொள்ளாது, கன்னியர் தம் இச்சையினால் தமரை மறைத்துப் புணர்ந்து பின்னும் அறநிலை வழாமல் நிறற்றலால் இஃது அறமெனப்படும். (தொல், பொருள்., ப. 155)

என்பார் உரையாசிரியர் இளம்பூரணர்

யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ

எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்

யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்

செம்புலப் பெயல்நீர்ப் போல

அன்புடை நெஞ்சம் தாம் கலந்தனவே (குறுந்., பா. 40)

எனும் புகழ்பெற்ற பாடல் களவொழுக்கத்தின் இயல்பினைப் படம்பிடித்துக் காட்டும். இங்ஙனம் ‘ஓத்தார் இருவரும் தாமே கூடும் கூட்டம்’ களவு எனப்படும். “இருவேம் ஆய்ந்த மன்றல்” கபிலர், குறிஞ்சிப்பாட்டு, பா. அ – 21. என குறிஞ்சிப்பாட்டு இதனைச் சுட்டும். காதலர் இருவர் தனிமையில் மறைவாக ஒழிகி வந்த உறவு, நாளடைவில் கற்பாகும். களவு கற்பிலே முடிவது தான் தமிழ்ப் பண்பாடு; மரபு. ‘களவின் வழிவந்த கற்பு’ என இதனைச் சுட்டுவர். “தமிழ்க்காதல்” குறித்து ஆராய்ந்த முதறிஞர் வ.சுப. மாணிக்கனார் இதனை தம் நூலில் விளக்கியுள்ளார். மேலும், குறிஞ்சி நிலத் தலைவனின் அன்பைப் போற்றும் தலைவி,

“நிலத்தினும் பெரிதே, வானினும் உயர்ந்தன்று,

நீரினும் ஆரள வின்றே, (குறுந். 3)

எனும் பாடல் வண்டுகள் தேனைச் செய்தற்கு ஏற்ற இடமாகிய நாட்டை உடைய தலைவனுடன் எனக்குடைய நட்பு, பூமியைக் காட்டிலும் பெரியது; ஆகாயத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது; கடலைக் காட்டிலும் அளத்தற்கரிய ஆழம் உடையது என்று சொல்வது ஆகச் சிறந்த அறமாக கருதப்படுகிறது. மேலும் இதே நயத்துடன் மற்றோர் பாடலும் உண்டு,

“பூவிடைப் படினும் யாண்டு கழிந்தன்ன

நீருறை மகன்றிற் புணர்ச்சி போல” (குறுந். 57)

நீர்வாழும் மகன்றில் பறவைகளின் புணர்ச்சி (ஒன்றாய் கூடி வாழ்தல்) போன்றது எங்கள் காதல். பிரியவே முடியாத, குறையாத காதலுடன், தலைவன் பிரிந்தால் உயிர் வாழ முடியாது என்று தலைவி வருந்துகிறாள். காதல் என்பது பிரிவைச் சிறிதும் தாங்காது, மிகச்சிறிய தடையும் பெரிய துன்பத்தைத் தரும் என்பதை மிக அழகாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. இதனை, திருவாசகத்தில், “இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தான் வாழ்க” (மாணிக்கவாசகர், திருவாசகம், பா. அ. 2) எனும் சிவபுராண பாடலடியின் மூலம், சிவபெருமான் தன்னை எப்போதும் பிரியாமல், தன் நினைவிலும் அகத்திலும் நீக்கமற நிறைந்து இருக்கிறான் என்பதைப் போற்றி, அவனது திருவடிகளை வாழ்த்துவதாக இப்பகுதி அமைந்துள்ளதனை அறிய முடிகிறது.

குறுந்தொகையில் இல்லறம்

இல்லறம் (இல்+அறம்) என்பது கணவன், மனைவி இணைந்து அன்புடன் வாழும் குடும்ப வாழ்க்கையாகும். இது சமுதாயத்தின் அடிப்படை அலகாகவும், அறநெறிகளைப் பின்பற்றி வாழும் சிறந்த வழியாகவும் கருதப்படுகிறது. விருந்தோம்பல், சுற்றம் பேணல், நன்மக்களைப் பெறுதல், அறப்பணிகள் செய்தல் மற்றும் துறவிகளுக்கு உதவுதல் ஆகியவை

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஒ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

இல்லறத்தின் முக்கிய கடமைகளாக தமிழ் இலக்கியங்கள் வலியுறுத்துகின்றன. இவ்வகை அறங்களில் சில,

விருந்தோம்பல் அறம்

இல்லறத்தில் மிக முக்கியமான பண்புகளில் ஒன்று விருந்தோம்பல். விருந்தோம்பும் பெருவாழ்க்கையினை மகளிர் விரும்பினர். விருந்தோம்பற் பண்பு சிறந்த இல்லற அறமாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. விருந்தோம்பலைத் தலைமக்களுக்குரிய சிறந்த கடமைகளுள் ஒன்றாகத் தொல்காப்பியர் கூறியுள்ளார்.

“விருந்து புறந்த ருதலும் சுற்றம் ஓம்பலும்

பிறவும் அன்ன கிழவோர் மாண்புகள் தொல்காப்பியர், தொல்காப்பியம், கற்பியல்” 11.

எனும் நூற்பா விருந்தோம்பலைத் தலைசிறந்த விழுமியமாக எடுத்துரைப்பதைக் காணலாம். குறுந்தொகைத் தலைவி,

“பலர்புகழ் வாயி லடைப்பக் கடவுநர்

வருவீ ருளீரோ வெனவும்

வாரார் தோழிநங் காதலோரே” (குறுந்.118)

நள்ளிரவில் வாயில் காப்போர் விருந்தினரை வரவேற்கும் சங்க கால விருந்தோம்பல் பண்பை இப்பாடல் விவரிக்கிறது. தலைவன் வரும் வழியில் மாலையில் கதவை அடைக்க, வழிப்போக்கர்களை அழைத்து உணவளித்து தங்க வைக்கும், அன்றைய இல்லற அறத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. மேலும்,

“பல் ஆ பயந்த நெய்யின், தொண்டி

முழுதுடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெஞ்சோறு

எழு கலத்து ஏந்தினும் சிறிது என் தோழி...

விருந்து வரக் கரைந்த காக்கையது பலியே” (குறுந். 210)

அவரை நினைத்து என் தோள்வளம் நெகிழ்ந்த துன்பத்தைப் போக்கும் வகையில் விருந்து வரும்போது கரையும் காக்கை கரைகிறது. (அவர் வருகிறார் போலும்) தோழி! அந்தக் காக்கைக்கு நள்ளி வள்ளல் கானத்தில் மேயும் பல பசுக்கள் கறந்த பாலில் எடுக்கப்பட்ட நெய்யில் தொண்டி ஊர்ப்பகுதியில் விளைந்த நெல்லரிசியில் சமைத்த சோற்றில் கலந்து உண்ணக் கொடுத்தாலும் அது சிறிய கைம்மாறுதான் என்று தலைவி கூறுகிறாள். இதன் மூலம், காக்கைக்கு விருந்து வைக்கும் பண்பினை அறிய முடிகிறது.

பொருளீட்டல் அறம்

பொருளீட்டுதல் என்பது வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பணம், செல்வம் அல்லது சொத்துக்களை நல்வழியில் சம்பாதிப்பதாகும். இது ‘பொருள் + ஈட்டு’ எனப் பிரியும். அறநெறி வழுவாமல், உழைப்பின் மூலம் செல்வத்தைப் பெருக்குவதைக் குறிக்கிறது.

பழந்தமிழ் மக்கள் யாவரும் அகம், புறம் ஆகிய இரண்டு நிலைகளிலும் அறம் சார்ந்த வாழ்வியலையே உயிரினும் மேலானதாகக் கொண்டு ஒழுகினர். அவர்களுள் ஆண்மகன் பொருளீட்டுவதையே தலையான கடமையாகக் கொண்டவன் என்பதனை, “வினையே ஆடவர்க்கு உயிர்” (குறுந். 135) என்ற குறுந்தொகைப் பாடலடி தெரிவிக்கின்றது. இக்கருத்தை நற்றிணை பாடலடிகளுடன் ஒப்பிடத்தக்கது. “பொருள்வயின் பிரியல் ஆடவர்க்கு இயல்பு” (நற்றிணை, பா. எ – 243) மேலும், பண்டைய காலம் தொட்டு மூதாதையர் வழி வந்த செல்வத்தை நுகர்தல் என்பது தலைமக்களுக்கு உரிய ஒழுக்கம் அன்று. அவரவர் வருவாய் வழி நின்று, இல்லறமாகிய நல்லறத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும். மூதாதையர் சேர்த்து வைத்த செல்வத்திற்கு இளைய தலைமுறையினர் பாதுகாப்பாளர் தாமே தவிர, செலவு செய்வதற்கு உரியவர் அல்லர். அவ்வாறு இன்றி உயர்ந்தோர் வைத்த செல்வங்களை அதாவது சந்ததிக்கு உரிய செல்வங்களைத் தானே உண்பார்களாயின், அவர்கள் உயிரோடு இருப்பினும்

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஒ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

இறந்தவர்களாகவே கருதப்படுவார்கள். இதனை, “உள்ளது சிதைப்போர் உளர் எனப்படார்” (குறுந். 283) என்ற குறுந்தொகைப் பாடலடி தெரிவிக்கின்றது.

மன அறம் (தலைவி)

பெண் எனப்பட்டவள் சுற்றத்தைப் பேணிக்காக்க படைக்கப்பட்டவள். தலைவனின் இன்ப துன்பங்களில் தலைவி இரண்டறக் கலத்தல் இயல்பு. எங்கு எப்போது பிறந்தாலும் உன்னைத் தவிர வேறு ஏதும் வேண்டாம் என்று சொல்லும் பாங்கு தலைவிக்கு உரியது என்பதனை,

“இம்மை மாறி மறுமை யாயினும்

நீயா கியரென் கணவனை

யானா கியர்நின் னெஞ்சுநேர் பவளே” (குறுந்.49)

இப்பிறவி நீங்கி அடுத்த பிறவி எடுத்தாலும், நீயே என் கணவனாகவும், உன் நெஞ்சில் நிறைந்தவள் நானாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று தலைவி தலைவனிடம் கூறுவதாக இப்பாடல் அமைகிறது. இக்கருத்தை,

“எற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும்

உன் தன்னோடு உற்றோமே ஆவோம் ஆண்டாள், திருப்பாவை, பாசு. எ. 29

எனும் திருப்பாவை பாடலுடன் ஒப்பிடத்தக்கது.

நடுவுநிலைமை தவறாமை

குற்றத்திற்குத் தீர்ப்பு வழங்குவோர் நடுநிலைமையோடு நின்று தீர்ப்பு வழங்க வேண்டும். தராசு முன்போல் யார் பக்கமும் சாய்ந்திடாமல் இவர் வேண்டியவர், வேண்டாதவர், உற்றார், உறவினர், நண்பர் என்று பாராமல் உண்மையை ஆய்ந்து தீர்ப்பு வழங்கிட வேண்டும். இந்நடுநிலைமையை உணர்த்தும் பாடல்கள் குறுந்தொகையில் காணப்பெறுகின்றன. இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குப்பின் தலைவியின் கூந்தல் இயற்கை மணம் உடையது என நலம்பாராட்டுகிறான் தலைவன். மேலும், தும்பியினை அழைத்து நீ அறியும் மலர்களில் இதனைப் போன்று நறுமணம் உள்ள மலர்களும் உள்ளனவோ? எனவும் கேட்கிறான். அவ்விடத்து, தனக்கு இன்பத்தைத் தருவதைப் பதிலாகக் கூறாமல் உண்மையை ஆய்ந்து அறிந்த ஒன்றினை விடையாகக் கூறு என்கிறான். இதனை, “காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ? (குறுந்.2) எனும் பாடலடி உரைக்கிறது. வழக்குகளை விசாரிக்க அக்காலத்தில் அறங்கூறும் அவையமும் இருந்தது என்பதனை, “முறையுடை யரசன் செங்கோ லவையத்து” (குறுந்.276) எனும் பாடல் புலப்படுத்துகிறது. இதன் மூலம், குறுந்தொகை பாடல்கள் இல்லற மாண்புகளை அதிகம் தருகிறது என்பதை அறிய முடிகிறது.

நிறைவுரை

கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்திற்கு முன்பே தோன்றியவர்கள் தமிழர்கள். அவர்களே உலக மக்களின் வாழ்வியல் நாகரிக முன்னோடிகளாக தங்கள் வாழ்க்கையை வாழ்ந்திருக்கின்றனர். நாகரிக முன்னோடிகளாக திகழும் தமிழர்களின் வாழ்வியல் அறங்களைக் குறுந்தொகைப் பாடல்கள் பறைசாற்றுகின்றன என்பதற்கு சான்றாதாரமாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. மேலும், குறுந்தொகை பாடலின் திறனறிந்தே நல்ல எனும் அடைமொழியைத் தமிழர்கள் வழங்கியுள்ளனர் என்பது திண்ணம்.

குறிப்புகள்

1. இளம்பூரணர். தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம். முல்லை நிலையம், சென்னை.
2. மாணிக்கவாசகன், ஞா. பத்துப்பாட்டு (மூலமும் உரையும்). உமா பதிப்பகம், சென்னை.
3. பாலசுப்ரமணியம். நற்றிணை (மூலமும் உரையும்). நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
4. சாமிநாதையர், உ. வே. குறுந்தொகை (மூலமும் உரையும்). கபீர் அச்சுக்கூடம், சென்னை.
5. மாணிக்கவாசகன், ஞா. புறநானூறு (மூலமும் உரையும்). உமா பதிப்பகம், சென்னை.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்த்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஓ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

6. தட்சணாமூர்த்தி, அ. ஐங்குறுநாறு (தொகுப்பு 1). நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
7. செயபால், இரா. அகநானூறு (மூலமும் உரையும்). நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.